

[Alfred Jensen.]

urimeligt. Vi har den opfattelse, at det mindste, man kunne gøre her, var, at man anvendte de 350-400 mill. kr., som man noterer der vil komme i overskud på de direkte skatter i det kommende år, til skattelettelse.

Herudover har jeg den opfattelse, at man også burde lette byrderne for den mindrebemidlede del af befolkningen gennem en lettelse af forbrugsafgifterne. Der regner man jo ikke med så stort et beløb, men også her burde der gennemføres en lettelse. Det, jeg her siger, er jo ikke udtryk for noget nyt, det har jeg givet udtryk for fra denne talerstol ved adskillige lejligheder, og vi har fremsat forslag både om at få skatten for den jævne mand ned og om at få forbrugsafgifterne lettet — vi har jo foreslået tekstilafgiftens bortfald. Men det er karakteristisk, at det tales der ikke om, når man diskuterer statens indtægter; når man taler om at give lettelser til befolkningen, så går man uden om dette vigtige problem, som forbrugsafgifterne er.

Jeg vil gerne give udtryk for, at den kommunistiske gruppe selv sagt ikke deler de synspunkter, der fremføres fra venstres og de konservatives side om besparelser; det er besparelser af den art, som betyder, at der bliver mindre til sociale formål, mindre til undervisning, mindre til andre sociale foranstaltninger, dyrere boligbyggeri o. s. v., samtidig med at man forøger de militære udgifter med 110 mill. kr. årlig, for det er jo det, der må blive følgen af godkendelsen af militærforliget i går. Det billiger vi ikke, men vi ønsker, at der skal være penge til sociale foranstaltninger og til løsning af en række af de problemer, vi står over for. Derfor deltager vi ikke i den diskussion og propaganda, der føres for at få statens udgifter skåret så langt ned som muligt. Det må være rimeligt, at der er penge, således at man kan imødekomme ønskerne om, at ungdommen får den uddannelse, den skal have, og således at der er lærere nok til at give børnene den undervisning, de skal have. Det vil være helt urimeligt at skære ned, så at der ikke er penge til sådanne formål. Jeg gør også opmærksom på, at der må være penge til at sikre billige boliger til den mindrebemidlede del af befolkningen. Jeg vil også erindre om de andre problemer,

der foreligger, og hvorom der synes i nogen grad at være enighed, f. eks. spørgsmålet om at slette zonegrænserne, når det gælder folkepension. Det er en foranstaltning, som jeg tror har stor sympati her i salen; den vil koste ca. 100 mill. kr. årlig.

Der er også en temmelig omfattende forståelse af, at tilgangsalderen til folkepension er for høj. Hvis det ikke var tilfældet, havde vi ikke i går stået over for et forslag, der betyder, at kvinder, der er gift med folkepensionister, kan få folkepension fra 62 års alderen. Dertil kommer andre mangler i den sociale lovgivning. Ægteskabstillægget til folkepensionister er for ringe. Vi har for dårlig forsorg for de syge og for dårlig forsorg for de arbejdsløse, ting, det koster penge at råde bod på, og det er klart, at det må der være penge til, og derfor går vi ikke ind for skattelettelser af et sådant omfang, at folk selv må afholde omkostningerne ved de behov, man har på forskellige områder.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig ikke, at man er gået vidt nok med skattelettelser i denne omgang, og det forekommer mig heller ikke, at den måde, man har anvendt de 250 mill. kr. på, er særlig rimelig. Jeg indrømmer, at det er lifligt at høre, at man bygger skatteskalaen harmonisk op, og det kan være meget interessant at høre, hvilke fordele der kan være ved en sådan skala, som finansministeren har udarbejdet, men det, der for os og skatteyderen er afgørende, er faktisk ikke skatteskalaens udseende, men det, han skal af med i kroner og øre i skat, og her må jeg sige, at den måde, lettelsen er givet på, er aldeles utilfredsstillende.

Forsørgere, med en „skattepligtig indkomst“, som der står i bemærkningerne, det må formentlig være skala-indkomsten, på fra 5 000 op til 15 000 kr. vil få en årlig skattelettelse på 75, 105 op til 165 kr., en såre beskedene skattelettelse. Om det dækker den stigende skat, man vil få som følge af, at indtægten er steget på grund af pengenes forringelse, er vel tvivlsomt, og jeg forstår, at det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen også er i tvivl derom. Når man så ser, at folk med indkomster fra 18 000 til 30 000 kr. får skattelettelser på 825, 895 og 745 kr., er der noget galt, men da der er 100-150 mill. kr. til rådig-